

**РОЗВИТОК МОДЕЛЕЙ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ
ТЕХНОЛОГІЧНИХ ІННОВАЦІЙ**

Сучасний бізнес-світ перебуває в умовах стрімких технологічних змін, що вимагає від компаній не лише адаптації до нових умов, а й активного впровадження інновацій для підтримки конкурентоспроможності та ефективності [3]. Інтеграція технологічних інновацій у стратегічне управління дозволяє підприємствам оперативно реагувати на змінні ринкові умови, уподобання споживачів та технологічний прогрес. Ефективне управління інноваціями вимагає від керівників глибокого розуміння сучасних технологій і ринкового контексту їхнього застосування, а також здатності організацій до швидкого навчання та гнучкого пристосування своєї організаційної структури і бізнес-процесів.

Компанії, що успішно інтегрують інновації у стратегію розвитку, здатні швидше впроваджувати нововведення та забезпечувати сталий розвиток бізнесу [1]. Таким чином, актуальність дослідження зумовлена необхідністю формування нових підходів до стратегічного управління, які враховують вплив технологічних інновацій та дають змогу ефективно використовувати їхній потенціал для досягнення довгострокових цілей.

Мета дослідження полягає у визначенні напрямів розвитку та вдосконалення моделей стратегічного управління підприємством в умовах технологічних інновацій, а також у розробці рекомендацій щодо підвищення адаптивності стратегій розвитку для забезпечення ефективності та конкурентоспроможності підприємств.

У дослідженні застосовано такі методи: аналіз і узагальнення наукової літератури з проблематики стратегічного менеджменту та інновацій; порівняльний аналіз існуючих моделей управління для виявлення їхніх особливостей; системний підхід для оцінювання впливу технологічних чинників на стратегію підприємства; експертні методи для формування практичних рекомендацій.

У результаті проведеного дослідження узагальнено еволюцію класичних моделей стратегічного управління та визначено ключові риси сучасних підходів, обумовлених впливом технологічних змін. Встановлено, що новітні моделі стратегічного менеджменту роблять акцент на гнучкості й адаптивності стратегій, безперервному впровадженні інновацій, цифровізації бізнес-процесів, використанні екосистем відкритих інновацій і мережових форм співпраці [1]. Особлива увага приділяється поняттю «руйнівних технологій», що можуть докорінно змінювати структуру галузі [2]. Запропоновано концептуальну модель удосконалення стратегічного управління, яка враховує швидкий розвиток технологій та передбачає поєднання довгострокового планування з гнучкими підходами (Agile-методології), посилення управління знаннями та формування інноваційної культури в організації.

Розвиток моделей стратегічного управління під впливом технологічних інновацій має ґрунтуватися на принципах гнучкості, проактивності та інноваційності [4]. Запропоновані підходи дозволяють підвищити здатність підприємств своєчасно реагувати на технологічні виклики й ефективно використовувати можливості інновацій для досягнення стратегічних цілей. Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що розроблені рекомендації можуть бути використані керівниками підприємств при формуванні та коригуванні стратегій розвитку, забезпечуючи їх довгострокову конкурентоспроможність у динамічному ринковому середовищі.

Список літератури

1. Chesbrough H.W. Open Innovation: The New Imperative for Creating and Profiting from Technology. – Boston: Harvard Business School Press, 2003.
2. Christensen C.M. The Innovator's Dilemma: When New Technologies Cause Great Firms to Fail. – Boston: Harvard Business School Press, 1997.
3. Вороніна В.І. Стратегічне управління інноваційним розвитком на державному рівні // Нобелівський вісник. – 2021. – № 1(14). – С. 25–34.
4. Teece D.J. Dynamic Capabilities and Strategic Management: Organizing for Innovation and Growth. – Oxford: Oxford University Press, 2009.